तथा ह्युक्तं । नन्दं जघान चाणक्यस्तीक्ष्णद्रुतप्रयोगतः ।
तच्चरान्तरितं द्रुतं पश्येद्वीरसमन्वितः ॥ ६० ॥

ततो राजहंसेन सभां कृत्वा शुक आहूतः काकश्च । तत्र शुकः किंचिन्नतशिरा दत्तासने चोपविष्टो ब्रूते । भो भो हिरण्यगर्भ त्वां राजाधिराजः श्रीमच्चित्रवर्णः
5 समाज्ञापयति । यदि जीवितेन श्रिया वा प्रयोजनमस्ति तदा सत्वरमागत्यास्मच्चरणौ प्रणम । नो चेदवस्थातुं स्थानान्तरं चिन्तय । राजा सकोपमाह । आः को ऽप्यस्माकं नास्ति । तत उत्थाय मेघवर्णो ब्रूते । देव आज्ञापय हन्मि तावदमुं दुष्टशुकं । सर्वज्ञो ब्रूते राजानं काकं च शान्त्वयन् । युवां तावत् शृणुतं ।

न सा सभा यत्र न सन्ति वृद्धा वृद्धा न ते ये न वदन्ति धर्मं ।
10 धर्मः स नो यत्र न सत्यमस्ति सत्यं न तच्छलमभ्युपैति ॥ ६१ ॥

यतो धर्मो ह्येषः ।

द्रुतो म्लेच्छो ऽप्यबध्यः स्याद्राजा द्रुतमुखो यतः ।
उद्यतेष्वपि शस्त्रेषु नृपते किं पुनर्द्विजः ॥ ६२ ॥

अपच्च । स्वकोत्कर्षं परोत्कर्षैर्द्रुतोक्तैर्मन्यते प्रभुः ।
15 सदैवाबध्यभावेन द्रुतः सर्वं हि जल्पति ॥ ६३ ॥

ततो राजा काकश्च प्रकृतिमापन्नौ । शुकश्चोत्थाय चलितः । पश्चाच्चक्रवाकेण प्रबोध्यानीय कनकालंकारादिकं दत्वा शुकः संप्रेषितः स्वदेशं ययौ । अथ शुको विन्ध्याचलं गत्वा राजानं प्रणतवान् । तमालोक्य स चित्रवर्णो राजोवाच । शुक का वार्त्ता कीदृशो ऽसौ देशः । शुको ब्रूते । देव संक्षेपादियमेव
20 वार्त्ता युद्धोद्योगः क्रियतां देशश्चासौ कर्पूरद्वीपः स्वर्गैकाङ्गः कथं वर्णयितुं शक्यते । ततः सर्वान् आहूय राजा मन्त्रयितुमुपविष्ट आह । संप्रति कर्तव्यविग्रहे यथाकर्तव्योपदेशं ब्रूत । विग्रहः पुनरवश्यं कर्तव्यः ।